

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Ndob/79/2025
Identifikačné číslo spisu:	1025200212
Dátum vydania rozhodnutia:	12.02.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1025200212.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v spore žalobcu Mestská časť Bratislava - Nové Mesto, so sídlom Junácka 3216/1, Bratislava, IČO: 00 603 317, zastúpený Mgr. Vladimír Čengel, advokát, so sídlom Klincová 37/A, Bratislava, proti žalovanému Mgr. Peter Zvara, so sídlom kancelárie Obchodná 2, Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu DANUBIAPRINT, a.s., so sídlom Medená 22, Bratislava, IČO: 35 686 791, zastúpený Zvara advokáti s. r. o., so sídlom Námestie SNP 1, Bratislava, IČO: 46 547 878, o zaplatenie 250 246,87 eura s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 62Cbi/11/2025, o nesúhlase Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu Krajským súdom v Bratislave, takto

rozhodol:

Príslušným na prejednanie a rozhodnutie sporu je Krajský súd v Bratislave.

Odôvodnenie

1. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) bol postupom podľa § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“) predložený Mestským súdom Bratislava III súdny spis na rozhodnutie o príslušnosti z dôvodu nesúhlasu s postúpením sporu Krajským súdom v Bratislave.

2. Krajský súd v Bratislave postúpil 2. októbra 2025 spor podľa § 43 ods. 1 CSP Mestskému súdu Bratislava III. Žalobca podľa Krajského súdu v Bratislave nesprávne vyvodil, že predmetné konanie je konaním vyvolaným konkurzom. Žalobu na plnenie, ktorou sa žalobca domáha od správcu vydania bezdôvodného obohatenia, nie je možné považovať za spor vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania.

3. Mestský súd Bratislava III s postúpením sporu nesúhlasí. Podľa Mestského súdu Bratislava III je z obsahu žaloby zrejmé, že žalobca sa domáha voči žalovanému svojej pohľadávky ako pohľadávky proti podstate v zmysle § 31 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom do 31. júla 2000 (ďalej len „ZKV“ alebo „zákon o konkurze a vyrovnaní“), ktorú mu žalovaný neuznal listom z 24. januára 2024. Predmetom konania je žalovaným neuznaná pohľadávka žalobcu proti podstate. Žalobca sa

v konaní domáha voči žalovanému ako správcovi určenia a zaplata svojjej pohľadávky proti podstate. Z uvedeného podľa Mestského súdu Bratislava III vyplýva, že ide o spor, ktorý je vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania a príslušným súdom na jeho prejednanie a rozhodnutie má byť súd, na ktorom sa vedie konkurzné konanie, t. j. Krajský súd v Bratislave. Nepodstatné je, že žalobný návrh nezní ako určovací návrh, ale ide o žalobu na plnenie, podstatný je obsah žalobného návrhu, ktorým je posúdenie, či pohľadávka žalobcu je alebo nie je pohľadávkou proti podstate podľa § 31 ZKV. Zákon o konkurze a vyrovnaní pritom nevylučoval, aby si veriteľ uplatnil v súdnom konaní voči správcovi neuznanú pohľadávkou proti podstate nielen vo forme určovacej žaloby, ale aj vo forme žaloby na splnenie povinnosti. Zároveň podľa predkladajúceho súdu, ak by aj išlo o spor vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania, zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplyva kauzálna príslušnosť Mestského súdu Bratislava III.

4. Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený Mestskému súdu Bratislava III a Krajskému súdu v Bratislave (§ 43 ods. 2 CSP) dospel k záveru, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu je dôvodný.

5. Podľa § 43 ods. 2 CSP ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

6. Podľa § 31 ods. 2 ZKV pohľadávky proti podstate vzniknuté po vyhlásení konkurzu sú nároky na náhradu nákladov spojených s udržiavaním a správou podstaty vrátane nároku správcu na úhradu odmien a výdavkov, dane, poplatky, clá a pohľadávky z realizovaných štátnych záruk, neoprávnene použitých alebo zadržaných prostriedkov štátneho rozpočtu a rozpočtov štátnych fondov, ak ich splatnosť nastala v priebehu konkurzného konania a ďalej nároky veriteľov zo zmlúv uzavretých správcom, ako aj nároky na vrátenie plnenia zo zmluvy, od ktorej sa odstúpilo podľa § 14 ods. 3 písm. a).

7. Podľa § 31 ods. 5 ZKV nároky podľa odsekov 2 a 3 s výnimkou nárokov podľa odseku 4 a nároky podľa § 5 ods. 2 a § 9b ods. 3 treba uplatniť u správcu.

8. Podľa § 196a ods. 6 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“) súd, na ktorom prebieha konanie podľa tohto zákona, je príslušný aj na spory vyvolané osobitnou povahou konaní podľa tohto zákona, s výnimkou sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

9. Podstatou predloženého nesúhlasu s postúpením sporu je otázka, či v predmetnej veci ide o spor vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania. Najvyšší súd poukazuje na uznesenie najvyššieho súdu z 15. mája 2013 sp. zn. 1Obo/110/2010, v ktorého odôvodnení najvyšší súd uviedol, že: „nie je však vylúčené, že počas konkurzného konania vznikne spor medzi veriteľom s pohľadávkou proti podstate a správcom, pretože správca odmietne pohľadávkou proti podstate uhradiť, nakoľko ju neuznáva čo do pravosti alebo výšky. V takom prípade je opodstatnené, aby sa veriteľ s pohľadávkou proti podstate domáhal jej zaplata v priebehu konkurzu proti správcovi konkurznej podstaty žalobou o splnenie povinnosti, podanou podľa ust. § 80 písm. b) O. s. p. Okrem tohto druhu žaloby veriteľ s pohľadávkou proti podstate môže v priebehu konkurzu podať proti správcovi konkurznej podstaty určovaciu žalobu podľa ust. § 80 písm. c) O. s. p. Teda, pohľadávka proti podstate môže byť v priebehu konkurzného konania uplatnená veriteľom žalobou na plnenie podľa ust. § 80 písm. b) O. s. p. alebo určovacou žalobou o určenie pravosti alebo výšky pohľadávky proti podstate podľa § 80 písm. c) O. s. p.“

10. Z citovaného odôvodnenia rozhodnutia najvyššieho súdu vyplýva, že veriteľ pohľadávky proti podstate v zmysle § 31 ods. 2 ZKV je oprávnený sa počas konkurzu domáhať aj žalobou podľa § 137 písm. a) CSP [predtým § 80 písm. b) OSP] voči správcovi konkurznej podstaty vydania rozhodnutia,

ktorým súd určí povinnosť správcu konkurznej podstaty žalovanú pohľadávku veriteľovi uhradiť. Samotná skutočnosť, že žalobca podal žalobu o splnenie povinnosti preto nevyklučuje tú skutočnosť, že môže ísť o spor vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania.

11. Predmetom uplatneného nároku je zaplatenie pohľadávky proti podstate v zmysle § 31 ods. 2 ZKV, pričom žaloba smeruje voči správcovi konkurznej podstaty. Žalobca žalovanú pohľadávku uplatnil v zmysle § 31 ods. 5 ZKV u správcu konkurznej podstaty listom z 21. januára 2025. Správca konkurznej podstaty v stanovisku z 24. januára 2025 uviedol, že uplatnenú pohľadávku odmieta. Právna úprava obsiahnutá v zákone o konkurze a vyrovnaní pritom neupravovala procesný postup uplatnenia pohľadávky pre veriteľa takej pohľadávky proti podstate, ktorú správca konkurznej podstaty neuzná. Veriteľ tak bol oprávnený domáhať sa zaplatenia pohľadávky proti podstate aj žalobou v zmysle § 137 písm. a) CSP. Z uvedeného podľa najvyššieho súdu jednoznačne vyplýva, že ide o spor vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania.

12. K rovnakému záveru dospel najvyšší súd aj v uznesení z 24. júna 2020 sp. zn. 3Obo/11/2019, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že spor o určenie oprávnenosti pohľadávky proti podstate v zmysle § 31 ods. 2 ZKV uplatnenej u správcu je sporom vyvolaným osobitnou povahou konkurzného konania. Uvedené síce najvyšší súd konštatoval vo vzťahu k aplikácii § 90 ods. 1 CSP, čo ale samotný záver o povahe predmetného konania nemení. Najvyšší súd rovnako v uznesení zo 17. marca 2021 č. k. 2Ndob/15/2020 uviedol, že spor o zaplatenie dlžnej sumy titulom nájomného za prenajaté nebytové priestory správcom konkurznej podstaty uplatnený u správcu v zmysle § 31 ods. 5 ZKV sa dotýka konkurznej podstaty, preto ide o spor vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania a je potrebné na príslušnosť súdu aplikovať § 20 písm. d) CSP (v znení účinnom do 31. mája 2023).

13. Žaloba bola v predmetnej veci podaná 12. mája 2025, teda po nadobudnutí účinnosti zákona č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov a zákona č. 398/2022 Z. z., ktorým sa mení zákon č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Týmito zákonmi bola zavedená tzv. reforma súdnej mapy, a to s účinnosťou od 1. júna 2023. Uvedená novelizácia vypustila § 20 písm. d) CSP a príslušnosť súdov na konania vyvolané osobitnou povahou konkurzného konania alebo reštrukturalizačného konania, s výnimkou sporov o vyporiadanie BSM, je od 1. júna 2023 upravená priamo v ZKR, a to v § 196a ods. 6 ZKR ako kauzálna príslušnosť.

14. Keďže najvyšší súd dospel k záveru, že v predloženom spore ide o spor vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania, nesúhlas Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu je dôvodný a súdom príslušným na prejednanie a rozhodnutie sporu je v súlade s § 196a ods. 6 ZKR Krajský súd v Bratislave ako súd, na ktorom prebieha konkurzné konanie.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.